II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Δεκεμβρίου 2007

για μέτρα περιορισμού των κινδύνων από τις ουσίες: πιπεραζίνη, κυκλοεξάνιο, διισοκυανικό μεθυλενοδιφαινύλιο, βουτ-2-ινοδιόλη-1,4, μεθυλοξιράνιο, ανιλίνη, ακρυλικός 2-αιθυλεξύλ-εστέρας 1,4-διχλωροβενζόλιο, 3,5-δινιτρο-2,6-διμεθυλο-4-τεταρτ. βουτυλακετοφαινόνη, φθαλικός δις(2-αιθυλεξύλ)-εστέρας, φαινόλη, 5-τεταρτ. βουτυλο-2,4,6-τρινιτρο-μ-ξυλόλιο

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 5901]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2008/98/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες [1], και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93, οι κατωτέρω ουσίες χαρακτηρίστηκαν ως ουσίες προς αξιολόγηση κατά προτεραιότητα σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1179/94 [2], (ΕΚ) αριθ. 2268/95 [3] και (ΕΚ) αριθ. 143/97 της Επιτροπής [4], οι οποίοι αφορούν, αντίστοιχα, τον πρώτο, το δεύτερο και τον τρίτο πίνακα ουσιών προτεραιότητας που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93:

— πιπεραζίνη,

— κυκλοεξάνιο,

— διισοκυανικό μεθυλενοδιφαινύλιο,

— βουτ-2-ινοδιόλη-1,4,

— μεθυλοξιράνιο,

— ανιλίνη,

— ακρυλικός 2-αιθυλεξύλ-εστέρας,

— 1,4-διχλωροβενζόλιο,

— 3,5-δινιτρο-2,6-διμεθυλο-4-τεταρτ. βουτυλακετοφαινόνη,

— φθαλικός δις(2-αιθυλεξύλ)-εστέρας (DEHP),

— φαινόλη,

— 5-τεταρτ. βουτυλο-2,4,6-τρινιτρο-μ-ξυλόλιο.

(2) Τα κράτη μέλη που είχαν οριστεί ως εισηγητές κατ' εφαρμογή των ανωτέρω κανονισμών, ολοκλήρωσαν τις δραστηριότητες αξιολόγησης των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον ως προς τις συγκεκριμένες ουσίες, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1994, για τον καθορισμό των αρχών αξιολόγησης των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από τις υπάρχουσες ουσίες σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου [5] και πρότειναν στρατηγική για τον περιορισμό των κινδύνων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93.

[1] ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).
[2] ΕΕ L 131 της 26.5.1994, σ. 3.
[3] ΕΕ L 231 της, 28.9.1995, σ. 18.
[4] ΕΕ L 25 της 28.1.1997, σ. 13.
[5] ΕΕ L 161 της 29.6.1994, σ. 3.

(3) Ζητήθηκε και διατυπώθηκε η γνώμη της επιστημονικής επιτροπής για την τοξικότητα, την οικοτοξικότητα και το περιβάλλον (ΕΕΤΟΠ) και της επιστημονικής επιτροπής για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους (ΕΕΥΠΚ) σχετικά με τις αξιολογήσεις κινδύνων που διενεργήθηκαν από τα κράτη μέλη εισηγητές. Οι γνωμοδοτήσεις αυτές δημοσιεύθηκαν στο δικτυακό τόπο της ΕΕΤΟΠ και της ΕΕΥΠΚ.

(4) Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων, καθώς και περαιτέρω αποτελέσματα των στρατηγικών περιορισμού των κινδύνων εκτίθενται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων και των στρατηγικών περιορισμού των κινδύνων από τις ουσίες: πιπεραζίνη, κυκλοεξάνιο, διισοκυανικό μεθυλενοδιφαινύλιο, βουτ-2-ινοδιόλη-1,4, μεθυλοξιράνιο, ανιλίνη, ακρυλικός 2-αιθυλεξύλ-εστέρας 1,4-διχλωροβενζόλιο, 3,5-δινιτρο-2,6-διμεθυλο-4-τεταρτ. βουτυλακετοφαινόνη, φθαλικός δις(2-αιθυλεξύλ)-εστέρας, φαινόλη, 5-τεταρτ. βουτυλο-2,4,6-τρινιτρο-μ-ξυλόλιο ([1]).

(5) Με βάση την αξιολόγηση αυτή, ενδείκνυται να διατυπωθούν συστάσεις για ορισμένα μέτρα περιορισμού των κινδύνων από ορισμένες ουσίες.

(6) Η ισχύουσα σε κοινοτικό επίπεδο νομοθεσία για την προστασία των εργαζομένων θεωρείται γενικά ότι παρέχει το κατάλληλο πλαίσιο για τον περιορισμό των κινδύνων που ενέχουν οι ουσίες για τους εργαζόμενους στον αναγκαίο βαθμό και έχει εφαρμογή.

(7) Τα μέτρα περιορισμού των κινδύνων τα οποία προβλέπονται στην παρούσα σύσταση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συγκροτηθεί βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93,

ΣΥΝΙΣΤΑ:

ΤΜΗΜΑ 1

ΠΙΠΕΡΑΖΙΝΗ

(αριθ. CAS 110-85-0, αριθ. Einecs 203-808-3)

Μέτρα περιορισμού των κινδύνων για το περιβάλλον

1. Οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών θα πρέπει να καθορίζουν, στις άδειες που εκδίδουν δυνάμει της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου ([2]), όρους, οριακές τιμές εκπομπών ή ισοδύναμες παραμέτρους ή τεχνικά μέτρα για την πιπεραζίνη, ώστε οι αντίστοιχες εγκαταστάσεις να λειτουργούν σύμφωνα με τις Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές (εφεξής «ΒΔΤ») στις 31 Οκτωβρίου 2007, το αργότερο, λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνικά χαρακτηριστικά των εν λόγω εγκαταστάσεων, τη γεωγραφική θέση τους και τις τοπικές περιβαλλοντικές συνθήκες.

2. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν επισταμένως και σε συνεχή βάση την εφαρμογή των ΒΔΤ που καλύπτουν την πιπεραζίνη και να αναφέρουν κάθε σημαντική εξέλιξη στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών για τις ΒΔΤ.

3. Οι τοπικές εκπομπές στο περιβάλλον ελέγχονται, όπου κρίνεται απαραίτητο, με εθνικούς κανόνες, ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν αναμένονται κίνδυνοι για το περιβάλλον.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΙΣΟΚΥΑΝΙΚΟ ΜΕΘΥΛΕΝΟΔΙΦΑΙΝΥΛΙΟ

(αριθ. CAS 26447-40-5, αριθ. Einecs 247-714-0)

Μέτρα περιορισμού των κινδύνων για τους εργαζομένους

4. Οι εργοδότες που χρησιμοποιούν διισοκυανικό μεθυλενοδιφαινύλιο (MDI) για χρήσεις που χαρακτηρίζονται ως ανησυχητικές στην εκτίμηση κινδύνου, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ενδεχόμενες, ειδικές κατά κλάδο, κατευθύνσεις, οι οποίες έχουν εκπονηθεί σε εθνικό επίπεδο με βάση τις πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές μη δεσμευτικού χαρακτήρα που καταρτίζονται από την Επιτροπή, όπως προβλέπει το άρθρο 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 98/24/ΕΚ του Συμβουλίου ([3]).

ΤΜΗΜΑ 3

ΒΟΥΤ-2-ΙΝΟΔΙΟΛΗ-1,4

(αριθ. CAS 110-65-6, αριθ. Einecs 203-788-6)

Μέτρα περιορισμού των κινδύνων για τους εργαζομένους

5. Οι εργοδότες που χρησιμοποιούν βουτ-2-ινοδιόλη-1,4 για χρήσεις που χαρακτηρίζονται ως ανησυχητικές στην εκτίμηση κινδύνου, κυρίως δε με τη μορφή νιφάδων, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ενδεχόμενες, ειδικές κατά κλάδο, κατευθύνσεις, οι οποίες έχουν εκπονηθεί σε εθνικό επίπεδο με βάση τις πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές μη δεσμευτικού χαρακτήρα που καταρτίζονται από την Επιτροπή, όπως προβλέπει το άρθρο 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 98/24/ΕΚ.

([1]) ΕΕ C 34 της 7.2.2008, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1).
([3]) ΕΕ L 131 της 5.5.1998, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/30/ΕΚ του Ευρωπαικού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 165 της 27.6.2007, σ. 21).

ΤΜΗΜΑ 4

ΑΝΙΛΙΝΗ

(αριθ. CAS 62-53-3, αριθ. Einecs 200-539-3)

Μέτρα περιορισμού των κινδύνων για τους εργαζομένους, τους καταναλωτές και για το περιβάλλον

6. Οι εργοδότες που χρησιμοποιούν ανιλίνη σε δραστηριότητες που συνεπάγονται προβλέψιμη έκθεση (π.χ. εργασίες τεχνικής εξυπηρέτησης ή συντήρησης σε κλειστά συστήματα), θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ενδεχόμενες, ειδικές κατά κλάδο, κατευθύνσεις, οι οποίες έχουν εκπονηθεί σε εθνικό επίπεδο με βάση τις πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές μη δεσμευτικού χαρακτήρα που καταρτίζονται από την Επιτροπή, όπως προβλέπει το άρθρο 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 98/24/ΕΚ.

7. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να οργανώσουν την ενεργό και αποτελεσματική επιτήρηση της αγοράς στην επικράτειά τους όσον αφορά την παρουσία καταναλωτικών προϊόντων που περιέχουν ανιλίνη και να ενημερώσουν την Επιτροπή μέσω του συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών (Rapex) που προβλέπει η οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]). Εφόσον αποδειχθεί αναγκαίο, τα προϊόντα αυτά θα πρέπει να αποσυρθούν από την αγορά ως επισφαλή βάσει των διατάξεων της οδηγίας 2001/95/ΕΚ που αφορούν τη γενική υποχρέωση ασφάλειας.

8. Για τις λεκάνες απορροής όπου οι εκπομπές ανιλίνης ενδέχεται να δημιουργούν κίνδυνο, το αντίστοιχο κράτος μέλος θα πρέπει να καθορίσει ποιοτικά πρότυπα για το περιβάλλον (εφεξής «ΠΠΠ») και να τα επιτύχει έως τις 22 Δεκεμβρίου 2015. Τα εθνικά μέτρα περιορισμού της ρύπανσης για την επίτευξη των «ΠΠΠ» θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής που προβλέπει η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]).

9. Οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών θα πρέπει να καθορίζουν, στις άδειες που εκδίδουν δυνάμει της οδηγίας 96/61/ΕΚ, όρους, οριακές τιμές εκπομπών ή ισοδύναμες παραμέτρους ή τεχνικά μέτρα για την ανιλίνη, ώστε οι αντίστοιχες εγκαταστάσεις να λειτουργούν σύμφωνα με τις ΒΔΤ στις 31 Οκτωβρίου 2007, το αργότερο, λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνικά χαρακτηριστικά των εν λόγω εγκαταστάσεων, τη γεωγραφική θέση τους και τις τοπικές περιβαλλοντικές συνθήκες.

10. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν επισταμένως και σε συνεχή βάση την εφαρμογή των ΒΔΤ που καλύπτουν την ανιλίνη και να αναφέρουν κάθε σημαντική εξέλιξη στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών για τις ΒΔΤ.

11. Οι τοπικές εκπομπές στο υδάτινο περιβάλλον και οι ατμοσφαιρικές εκπομπές ανιλίνης θα πρέπει να ελέγχονται, όπου κρίνεται απαραίτητο, με εθνικούς κανόνες, ώστε να αποτρέπονται/περιορίζονται οι κίνδυνοι για το περιβάλλον.

ΤΜΗΜΑ 5

ΦΘΑΛΙΚΟΣ ΔΙΣ(2-ΑΙΘΥΛΕΞΥΛ)-ΕΣΤΕΡΑΣ (DEHP)

(αριθ. CAS 117-81-7, αριθ. Einecs 204-211-0)

Μέτρα περιορισμού των κινδύνων για το περιβάλλον

12. Για τις λεκάνες απορροής όπου οι εκπομπές DEHP ενδέχεται να δημιουργούν κίνδυνο, το αντίστοιχο κράτος μέλος θα πρέπει να καθορίσει ποιοτικά πρότυπα για το περιβάλλον (εφεξής «ΠΠΠ») και να τα επιτύχει έως τις 22 Δεκεμβρίου του 2015. Τα εθνικά μέτρα περιορισμού της ρύπανσης για την επίτευξη των «ΠΠΠ» θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής που προβλέπει η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ 6

ΦΑΙΝΟΛΗ

(αριθ. CAS 108-95-2, αριθ. Einecs 203-632-7)

Μέτρα περιορισμού των κινδύνων για τους καταναλωτές και το περιβάλλον

13. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να οργανώσουν την ενεργό και αποτελεσματική επιτήρηση της αγοράς στην επικράτειά τους όσον αφορά την παρουσία καταναλωτικών προϊόντων που περιέχουν φαινόλη και να ενημερώσουν την Επιτροπή μέσω του συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών (Rapex) που προβλέπει η οδηγία 2001/95/ΕΚ. Εφόσον αποδειχθεί αναγκαίο, τα προϊόντα αυτά θα πρέπει να αποσυρθούν από την αγορά ως επισφαλή βάσει των διατάξεων της οδηγίας 2001/95/ΕΚ που αφορούν τη γενική υποχρέωση ασφάλειας.

14. Οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών θα πρέπει να καθορίζουν, στις άδειες που εκδίδουν δυνάμει της οδηγίας 96/61/ΕΚ, όρους, οριακές τιμές εκπομπών ή ισοδύναμες παραμέτρους ή τεχνικά μέτρα για τη φαινόλη, ώστε οι αντίστοιχες εγκαταστάσεις να λειτουργούν σύμφωνα με τις ΒΔΤ στις 31 Οκτωβρίου 2007, το αργότερο, λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνικά χαρακτηριστικά των εν λόγω εγκαταστάσεων, τη γεωγραφική θέση τους και τις τοπικές περιβαλλοντικές συνθήκες. Οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών θα πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στους πιθανούς κινδύνους από τις μονάδες παραγωγής ή/και επεξεργασίας φαινόλης, όσον αφορά, αφενός τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας βιομηχανικών λυμάτων που λειτουργούν στις μονάδες αυτές και, αφετέρου, την έκθεση του ανθρώπου μέσω του περιβάλλοντος (μόλυνση φυτικών βλαστών από τις ατμοσφαιρικές εκπομπές των εν λόγω μονάδων).

([1]) ΕΕ L 11 της 15.1.2002, σ. 4.
([2]) ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1).

15. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν επισταμένως και σε συνεχή βάση την εφαρμογή των ΒΔΤ που καλύπτουν τη φαινόλη και να αναφέρουν κάθε σημαντική εξέλιξη στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών για τις ΒΔΤ.

16. Οι τοπικές εκπομπές στο περιβάλλον και στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας βιομηχανικών υγρών αποβλήτων θα πρέπει να ελέγχονται, όπου κρίνεται απαραίτητο, με εθνικούς κανόνες, ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν αναμένονται κίνδυνοι για τους μικροοργανισμούς των εγκαταστάσεων επεξεργασίας βιομηχανικών υγρών αποβλήτων ούτε για τους ανθρώπους που εκτίθενται μέσω του περιβάλλοντος.

ΤΜΗΜΑ 7

ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ

17. Η παρούσα σύσταση απευθύνεται σε όλους τους κλάδους που εισάγουν, παράγουν, μεταφέρουν, αποθηκεύουν, τυποποιούν σε παρασκευάσματα ή υποβάλλουν σε άλλη επεξεργασία, χρησιμοποιούν, διαθέτουν ή ανακτούν τις ανωτέρω ουσίες, καθώς και στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 6 Δεκεμβρίου 2007.

Για την Επιτροπή

Σταύρος ΔΗΜΑΣ

Μέλος της Επιτροπής